

Áldott kereszt

Ebben a hónapban avatják szentté Edith Steint, aki életével és halálával századunk egyik élő szimbólumává magasodott. Alakja hármas üzenetet hordoz.

Edith Steinben korunk istenkeresőire ismerhetünk rá. Ebben a században már nem természetes Európában sem, hogy mindenki beleszületik a kereszténységbe. A csecsemők egyre jelentősebb hányada ma már kereszttség nélkül nő fel. Ugyanakkor viszont egyre több felnőtt kéri felvételét az egyházba. A konvertiták korát éljük. Keresésük feltárja előttünk az emberélet titokzatos mélyeit, létünk végső értelmét, Isten személyes megtapasztalásának megrendítő élményét. Edith Steinnek kettős korlátot kellett átlépnie, hogy eljusson az egyházba: édesanyjának mély zsidó hitét, másrészt pedig azt az ateizmust, amelyet tizenkilenc éves koráig saját meggyőződéséeként vallott.

Az istenhihez a filozófiai értelemben vett igazság segítette közelebb. „Az igazság keresése volt egyetlen állandó imádságom”. Az igazi áttörést azonban egy igaz kereszténnyel való találkozás hozta meg. Meglátogatta a fronton meghalt kedves tanárának özvegyét. Összetört, kétségbeesett ember helyett azonban olyasvalakit talált, aki ezt a fájdalmat is fel tudta oldani Istenbe vetett hitében. „Ebben a pillanatban hitetlenségem összetört, és felragyogott előttem Krisztus a kereszt titkában.”

Edith megkeresztelkedett, Istenhez vezető útja azonban folytatódott, a teljes odaadásig: belépett a kölni Kármelbe. „A célba ért ember nyugalma töltött el.” Isten nem pusztá fogalom, túlvilági hatalmasság, hanem személy, aki szeretetével átfogja a világot, s akivel egészen személyes kapcsolatba léphetünk — üzeni korunknak Boldog Teresia Benedicta nővér.

Harmadik üzenete pedig a kereszthez kapcsolódik. Ez a kivégzésekhez használt eszköz Jézuson keresztül a megváltásnak válik részesévé. Edith Stein szerzetesi nevéről választja: Teresia Benedicta a Cruce. A névben sajátos szókapcsolat rejlik: a Kereszttel Megáldott Teresia nővér. Hogyan lehet a kereszt áldássá, a megváltás eszközévé? Edith Stein ennek titkában, „tudományában” mélyült el a náci zsidóüldözések idején: „Ez a kereszt árnyéka, amely népemre vetődik.”

Akárcsak Jézusét, az ő életét is az emberi gonoszság nyeli el, a náci gázkamrákban. „Azt a halált, amelyet Isten nekem szánt, örömmel fogadom el már most, tökéletes megadással Isten akaratában”.

„Lehet-e hinni Auschwitz után?”, vetődött fel a kérdés a világháború után. Teresia nővér életáldozata túllátat bennünket a kereszt és a haláltáborok borzalmán, a feltámadásig, Istennek minden emberi gonoszságnál erősebb szeretetéig.